

I Udfordringen kan du læse interviews med mennesker, der selv har oplevet, at Gud helbreder.

Andreas oplever nu massevis af helbredelser

Det begyndte med, at Andreas Slot Henriksen for et år siden hørte forskeren Lene Hauge Jeppesen fortælle om, hvordan hun var kommet tilbage til troen ved at opleve helbredelser. Nu oplever han dem selv...

Af Henri Nissen

Andreas Slot Henriksen, Vejle, lever af at indtale lyd til bl.a. tv-reklamer. Men det sidste år har han brugt sin tid på gaden med at bede for syge. Og mange bliver guddommeligt helbredt.

- Det sidste års tid har været hyperaktivt, fortæller Andreas begejstret - og lidt træt.

Det begyndte altsammen sidste år på en kristen sommercamp i Kolding, hvor forskeren Lene Hauge Jeppesen, Odense, fortalte om, hvordan hun var kommet tilbage til sin ungdomstro efter at have oplevet kristne helbredelser på gaden i Aabenraa.

Lene begyndte derefter selv at bede for syge på gaden.

I den artikel, som vi skrev om hende i Udfordringen (uge 33, august 2013) lægger hun faktisk hånden på netop Andreas' pande - foran pølsevognen udenfor hallen, som det fremgår af billedet.

Herefter kom Andreas selv i gang med at bede for syge, som han stoppede på gågaden i Vejle. Og masser af syge er blevet helbredt. Dette år har været som et eventyr.

- Min tro er blevet helt fornyet, fortæller Andreas. Men de første måneder var svære. Han måtte overvinde sin generthed - måtte dø fra sit ego. Nu har han set syge blive spontant helbredt for mange slags sygdomme. Han har oplevet en kræftknode punktere som en ballon, mens han lagde hånden på knuden. Andreas' kone, Birte, er nu også

Artiklen i Udfordringen, hvor Andreas selv blev bedt for - for et år siden. Pludselig kom der skub i hans kristenliv.

helbredt for sklerose. Han har også oplevet mennesker blive sat fri for dæmoner.

Præstesøn fra Vejle

Andreas Slot Henriksen voksede op i en folkekirkelig præstefamilie i Bredballe ved Vejle. Hans far holdt massevis af foredrag og skrev flere bøger om bl.a. nærdødsoplevelser og om truslen fra islam.

Udfordringen har udgivet én af hans bøger: *"Der er mere mellem himmel og jord"*.

Fandt sin kone ved et radiointerview

Andreas havde sans for det tekniske og kom allerede i 8. klasse i kontakt med pinsekirkens nærradio i Vejle.

En dag interviewede han en sød pige fra Apostolsk Kirke. Hun hed Birte - og det var kærlighed ved første blik. De to blev kærestere og er i dag lykkeligt gift

og har tre børn.

- Da Birte kom i Apostolsk Kirke, var det naturligt for mig også at komme der. Jeg ville døbes med en voksendåb, ligesom de andre. En dåb, hvor jeg selv kunne bekende mig som kristen og symbolsk begrave mit gamle liv. Men det var mine forældre meget imod, husker Andreas.

- Jeg tror, min far som folkekirk præst følte, at jeg gav afkald på dét, han stod for og havde forsøgt at give videre.

Vi var jo en troende familie, men mine forældre frygtede nok, at jeg var havnet i en sekt.

Så det var meget vanskeligt i en periode. Jeg var kun 18 år på det tidspunkt.

Så sent som kl. 2 om natten før min dåb, blev jeg opsøgt af min mor, som forsøgte at overtale mig til ikke at blive "gendøbt". Men efter halvandet år snakkede vi ikke mere om det i familien.

Andreas Slot Henriksen bruger nu det meste af sin tid på at bede for syge. Han lever af at være speaker til bl.a. tv-reklamer. (Fotograf Benny F. Nielsen)

Faktisk blev min storesøster også døbt 2-3 år senere. Men hun holdt det hemmeligt for ikke at skulle igennem det samme.

Forkert fokus

Andreas blev hurtigt kirkens lydmand, fordi han var så dygtig til det tekniske.

- Efter den første begejstrede tid blev jeg for optaget af min tjeneste. Jeg fik fokus på lyden i stedet for på Jesus, som det hele jo burde handle om.

Vi kunne godt synge lovsange til langt ud på natten, men jeg tror ikke, at jeg læste i Bibelen mere end fire gange om året...

Nu læser jeg Bibelen på en helt ny måde. Den er som en åbenbaring for mig. Jeg kan ikke få nok af at læse i den, og jeg opdager stadig nye sandheder, fortæller Andreas.

- Før vidste jeg, at Gud og Jesus var til. Jeg bad min aftenbøn. Men jeg havde jo ikke selv oplevet Guds nærvær. Joh... jeg var faktisk blevet helbredt i mit knæ i 8. klasse, da jeg gik på efterskole. Men dengang handlede det om, at nogle få havde en specifik nådegave til helbredelse. Jeg vidste ikke, at det var noget for alle kristne.

Kristendommen var ikke en passion for mig dengang, konkluderer Andreas.

Mistede et barn

Andreas blev ansat på Udfordringen som annoncemand i 1996, mens Leif Munk i tre år afløste som redaktør.

Samarbejdet gik ikke for godt, og da Birte fødte et dødfødt barn, gik tingene helt i hårdknu-

de, og Andreas mistede jobbet.

Men dermed var ulykkerne ikke forbi. Senere fik Birte også sklerose...

- Jeg havde nok kun grædt fire gange i mit voksne liv. Jeg græd, da min kone fødte et dødt barn, da hun fik sklerose, og da først min mor og bagefter min far døde i en alt for tidlig alder. Men sidste år blev alting nyt.

Oplevde Guds kraft

Efter mødet med Lene Hauge Jeppesen i Kolding var Andreas med ude på gaden for at se Lene bede for syge - og selv prøve det. Han oplevede, at Gud også greb ind, når han selv bad for tilfældige syge.

I Vejle har Andreas efterhånden haft omkring 50 andre kristne med på gaden for at "kick-starte" dem.

Flere steder i Danmark er der nu kristne, som går på gaden og helbreder syge i Jesu navn.

Det var den unge prædikant Torben Søndergaard, der begyndte på det, og blandt dem han oplærte, var en kørelærer i Aabenraa, som oplærte Lene. Og hun oplærte Andreas, som har oplært mange andre. Ikke blot i Danmark, men også folk fra fx Norge, Schweiz, Tyskland og Luxembourg. Det er som en vækkelse, der breder sig.

Udenfor kirkebygningen

Ofte ved de lokale menigheder ikke rigtigt, hvordan de skal takle det nye, der sker. Selv i de karismatiske frikirker, som Apostolsk Kirke, hvor Andreas hører hjemme, er det ofte lang tid siden, man har foretaget sig noget udenfor kirkebygningen.

Det er måske mange år siden, man gik på gademission som i kirkernes barndom. Så hvad er det nu for noget med dem, der går på gaden....?

- Jeg oplever, hvad jeg vil kalde en "stiltiende accept". Det er klart, at det for mange er totalt grænseoverskridende at gå på gaden og bede for tilfældige danskere. Nogle er nok også imod det, men det er mest tavshed, jeg møder.

Omtale i ugeavisen

Til gengæld har lokalaviserne i Vejle fortalt meget om Andreas og hans venner.

Den 8. marts arrangerede Andreas et helbredelsesmøde i Bygningen i Vejle, hvor 130 mennesker mødte op.

Bagefter bragte Lokalavisen en stor positiv artikel med et billede på forsiden. Næsten alle syge blev helbredt.

Et skridt mere

Andreas er godt klar over, at det ikke er nok at bede for menneskers helbredelse.

- Derfor giver vi også bibler til nogle af dem, vi får en god snak med. Jeg har et visitkort med en kort forklaring, som jeg altid giver til dem, jeg beder for. Så kan de ringe eller skrive til mig, hvis de har brug for mere hjælp eller opfølgning.

Vi har nu også startet et kursus, hvor vi hver uge forklarer den kristne tro for de nye, så de selv lærer at holde sygdommen fra livet og begynder at følge Jesus. Ham, som de nu har opdaget og oplevet - måske for første gang.